KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 28 päivänä marraskuuta 2011,

Euroopan unionin ja Monacon ruhtinaskunnan välisen valuuttasopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta

(2012/C 23/07)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon järjestelyistä valuuttasuhteista Euroopan yhteisön puolesta toimivan Ranskan tasavallan hallituksen ja Monacon ruhtinaskunnan hallituksen välillä tehdyn sopimuksen uudelleenneuvotteluja varten 25 päivänä helmikuuta 2011 annetun neuvoston päätöksen [1] ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Sopimus valuuttasuhteista Euroopan yhteisön puolesta toimivan Ranskan tasavallan hallituksen ja Monacon ruhtinaskunnan hallituksen välillä [2], jäljempänä 'sopimus', tehtiin 26 päivänä joulukuuta 2001.

(2) Neuvosto kehotti päätelmissään 10 päivänä helmikuuta 2009 komissiota tarkastelemaan uudelleen nykyisten valuuttasopimusten toimivuutta ja sitä, olisiko liikkeeseen laskettavien metallirahojen enimmäismääriä lisättävä.

(3) Komissio totesi tiedonannossaan Monacon ruhtinaskunnan, jäljempänä 'Monaco', San Marinon ja Vatikaanivaltion kanssa tehtyjen valuuttasuhteita koskevien sopimusten toimivuudesta, että sopimuksen nykyistä muotoa on tarpeen mukauttaa sen varmistamiseksi, että lähestymistavat yhteisön ja valuuttasopimukset allekirjoittaneiden maiden välisissä suhteissa olisivat johdonmukaisempia.

(4) Helmikuun 25 päivänä 2011 annetun neuvoston päätöksen ja erityisesti sen 4 artiklan mukaisesti Ranska ja komissio neuvottelivat unionin puolesta sopimuksen uudelleen menestyksekkäästi Monacon kanssa. Euroopan keskuspankki (EKP) osallistui neuvotteluihin täysimääräisesti ja antoi hyväksyntänsä asioissa, jotka kuuluvat sen toimivaltaan.

(5) Komissio pyysi talous- ja rahoituskomitealta (TRK) lausuntoa uudelleenneuvoteltua sopimusta koskevasta luonnoksesta.

(6) Sekä EKP että TRK katsovat, ettei sopimusta ole tarpeen esittää neuvostolle,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan unionin ja Monacon ruhtinaskunnan välinen sopimus.

Sopimuksen teksti on tämän päätöksen liitteenä I.

2 artikla

Valtuutetaan talous- ja raha-asioista ja eurosta vastaava varapuheenjohtaja allekirjoittamaan sopimus Euroopan unionia sitovasti.

3 artikla

Sopimus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2011. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 28 päivänä marraskuuta 2011.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2011.

Komission puolesta
Olli REHN
Varapuheenjohtaja

[1] EUVL L 81, 29.3.2011, s. 3.
[2] EYVL L 142, 31.5.2002, s. 59.

LIITE

VALUUTTASOPIMUS

Euroopan unionin ja Monacon ruhtinaskunnan välinen

EUROOPAN UNIONI, jota edustavat Ranskan tasavalta ja Euroopan komissio,

ja

MONACON RUHTINASKUNTA,

jotka katsovat seuraavaa:

(1) Euro korvasi 1 päivänä tammikuuta 1999 kaikkien talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen osallistuneiden jäsenvaltioiden, muiden muassa Ranskan, valuutat 3 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 974/98 mukaisesti.

(2) Ranskan ja Monacon ruhtinaskunnan välillä oli jo ennen euron käyttöönottoa rahataloutta ja pankkitoimintaa koskevia kahdenvälisiä sopimuksia, erityisesti 14 päivänä huhtikuuta 1945 tehty Ranskan ja Monacon välinen sopimus valuuttasäännöstelystä ja 18 päivänä toukokuuta 1963 tehty naapuruussopimus.

(3) Monacon ruhtinaskunnalle annettiin 31 päivänä joulukuuta 1998 tehdyllä neuvoston päätöksellä ([1]) oikeus käyttää euroa virallisena valuuttanaan 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen.

(4) Euroopan unioni, jota edusti Ranskan tasavalta yhdessä komission ja EKP:n kanssa, teki 24 päivänä joulukuuta 2001 valuuttasopimuksen Monacon ruhtinaskunnan kanssa. Ranskan tasavallan ja Monacon ruhtinaskunnan välistä naapuruussopimusta tarkistettiin vastaavasti.

(5) Tämän valuuttasopimuksen nojalla Monacon ruhtinaskunnalla on oikeus jatkaa euron käyttöä virallisena valuuttanaan ja antaa euroseteleille ja -metallirahoille laillisen maksuvälineen asema. Tämän sopimuksen liitteessä lueteltuja Euroopan unionin sääntöjä sovelletaan sen alueella tässä sopimuksessa määrätyin edellytyksin.

(6) Monacon ruhtinaskunnan olisi varmistettava, että euroseteleistä ja -metallirahoista annettuja yhteisön sääntöjä sovelletaan sen alueella; euroseteleitä ja -metallirahoja on suojattava riittävästi väärentämistä vastaan; on tärkeää, että Monacon ruhtinaskunta toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet torjuakseen väärentämistä ja tehdäkseen yhteistyötä komission, EKP:n, Ranskan ja Euroopan poliisiviraston (Europolin) kanssa tällä alalla.

(7) Tällä valuuttasopimuksella ei myönnetä Monacon ruhtinaskunnan alueella sijaitseville luottolaitoksille eikä muillekaan rahoituslaitoksille mitään sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevia oikeuksia Euroopan unionissa. Tällä sopimuksella ei myönnetä unionin alueella sijaitseville luottolaitoksille eikä muillekaan rahoituslaitoksille mitään sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevia oikeuksia Monacon ruhtinaskunnassa.

(8) Tämä valuuttasopimus ei velvoita EKP:tä eikä kansallisia keskuspankkeja ottamaan Monacon ruhtinaskunnan rahoitusvälineitä niiden arvopapereiden luetteloon tai luetteloihin, jotka täyttävät Euroopan keskuspankkijärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden kelpoisuusehdot.

(9) Monacon ruhtinaskunnan alueella on rahastoyhtiöitä, joiden tehtävänä on omaisuudenhoito kolmansien lukuun tai määräyksien välittäminen ja joiden palveluihin sovelletaan yksinomaan Monacon oikeutta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan 6 kohdassa mainittujen velvollisuuksien soveltamista. Näille yhtiöille ei tulisi antaa pääsyä maksujärjestelmiin eikä arvopaperien selvitysjärjestelmiin.

(10) Ranskan ja Monacon ruhtinaskunnan välisten historiallisten siteiden ja 24 päivänä joulukuuta 2001 tehdyssä valuuttasopimuksessa vahvistettujen periaatteiden jatkamiseksi Euroopan unioni ja Monacon ruhtinaskunta sitoutuvat tekemään vilpittömässä mielessä yhteistyötä varmistaakseen tämän sopimuksen tehokkuuden kokonaisuudessaan.

([1]) EYVL L 30, 4.2.1999, s. 31.

(11) Perustetaan Monacon ruhtinaskunnan, Ranskan tasavallan, Euroopan komission ja EKP:n edustajista koostuva sekakomitea seuraamaan tämän sopimuksen soveltamista, päättämään 3 artiklassa säädetyin edellytyksin liikkeeseen laskettavien metallirahojen vuotuisesta enimmäismäärästä, tarkastelemaan nimellisarvoisina liikkeeseen laskettavien metallirahojen vähimmäisosuuden asianmukaisuutta ja arvioimaan toimenpiteitä, joita Monacon ruhtinaskunta toteuttaa Euroopan unionin asiaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi.

(12) Euroopan unionin tuomioistuin olisi nimettävä lainkäyttöelimeksi, joka vastaa tästä sopimuksesta johtuvan jonkin velvollisuuden rikkomisesta tai sen jonkin määräyksen noudattamatta jättämisestä syntyvien sellaisten riita-asioiden ratkaisemisesta, joiden osalta todetaan, etteivät sopimuspuolet olisi pystyneet löytämään niihin ratkaisua ennakolta,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Monacon ruhtinaskunnalla on oikeus käyttää euroa virallisena valuuttanaan asetusten (EY) N:o 1103/97 ja (EY) N:o 974/98 mukaisesti. Monacon ruhtinaskunta antaa euroseteleille ja -metallirahoille laillisen maksuvälineen aseman.

2 artikla

Monacon ruhtinaskunta ei laske liikkeeseen seteleitä eikä metallirahoja, ellei liikkeeseenlaskun edellytyksistä ole sovittu Euroopan unionin kanssa. Edellytyksistä eurometallirahojen liikkeeseen laskemiselle 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen määrätään seuraavissa artikloissa.

3 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen vuotuinen enimmäismäärä arvona ilmaistuna sisältää seuraavat:

kiinteän osuuden, jonka määrä vuonna 2011 on aluksi 2 340 000 EUR, ja

muuttuvan osuuden, jonka määrä on Ranskan tasavallan liikkeeseen laskettujen metallirahojen asukaskohtainen keskimäärä arvona vuoden n-1 aikana kerrottuna Monacon ruhtinaskunnan asukasluvulla.

Sekakomitea voi tarkistaa kiinteää osuutta vuosittain ottaakseen huomioon inflaation – Ranskan YKHI-inflaatio vuoden n-1 aikana – ja mahdolliset eurometallirahojen keräilymarkkinoihin vaikuttavat merkittävät muutokset.

2. Monacon ruhtinaskunta voi laskea liikkeeseen myös erikoisrahan ja/tai keräilyrahoja, kun kyseessä ovat ruhtinaskunnalle merkittävät tapahtumat. Jos liikkeeseenlaskun kokonaismäärä tämän erityisen liikkeeseenlaskun seurauksena ylittää 1 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän, tämän liikkeeseenlaskun arvon katsotaan kuuluneen edellisen vuoden enimmäismäärästä käyttämättä jääneeseen osuuteen ja/tai se vähennetään seuraavan vuoden enimmäismäärästä.

4 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen on oltava nimellisarvon, laillisen maksuvälineen aseman, teknisten ominaisuuksien, yhteisen puolen taiteellisten ominaisuuksien ja kansallisen puolen yhteisten taiteellisten ominaisuuksien osalta samanlaisia kuin euron käyttöön ottaneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden liikkeeseen laskemat eurometallirahat.

2. Monacon ruhtinaskunnan on esitettävä suunnitelmat eurometallirahojen kansallisiksi puoliksi etukäteen komissiolle, joka tarkastaa, että ne ovat Euroopan unionin sääntöjen mukaisia.

5 artikla

Ranska antaa Monacon ruhtinaskunnan käyttää l'Hôtel de la Monnaie de Paris -laitosta Monacon ruhtinaskunnan metallirahojen lyömiseen Ranskan ja Monacon ruhtinaskunnan välillä 18 päivänä toukokuuta 1963 tehdyn naapuruussopimuksen 18 artiklan mukaisesti.

6 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen määrä lisätään Ranskan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen määrään siinä yhteydessä, kun Euroopan keskuspankki hyväksyy Ranskan liikkeeseen laskeman kokonaismäärän Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 128 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Monacon ruhtinaskunnan on ilmoitettava Ranskan tasavallalle joka vuosi viimeistään 1 päivänä syyskuuta niiden eurometallirahojen määrä ja nimellisarvo, jotka se aikoo laskea liikkeeseen seuraavana vuonna. Sen on ilmoitettava myös komissiolle aiotuista metallirahojen liikkeeseenlaskun edellytyksistä.

3. Monacon ruhtinaskunnan on ilmoitettava vuoden 2011 osalta 2 kohdassa mainitut tiedot, kun tämän sopimus allekirjoitetaan.

4. Monacon ruhtinaskunnan on laskettava nimellisarvoisena liikkeeseen vähintään 80 prosenttia eurometallirahoista, jotka se laskee liikkeeseen joka vuosi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta metallirahojen keräilykappaleiden liikkeeseen laskua. Sekakomitea tarkastelee nimellisarvoisina liikkeeseen laskettavien metallirahojen vähimmäisosuuden asianmukaisuutta viiden vuoden välein ja voi päättää muuttaa sitä.

7 artikla

1. Monacon ruhtinaskunta voi laskea liikkeeseen eurometallirahojen keräilykappaleita. Ne lasketaan mukaan 3 artiklassa mainittuun vuotuiseen enimmäismäärään. Monacon ruhtinaskunnan on laskettava eurometallirahojen keräilykappaleet liikkeeseen noudattaen eurometallirahojen keräilykappaleista annettuja Euroopan unionin suuntaviivoja, joissa niiltä vaaditaan erityisesti sellaisia teknisiä ja taiteellisia ominaisuuksia sekä nimellisarvoja, että metallirahojen keräilykappaleet voidaan erottaa liikkeeseen tarkoitetuista metallirahoista.

2. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemilla metallirahojen keräilykappaleilla ei ole laillisen maksuvälineen asemaa Euroopan unionissa.

8 artikla

Monacon ruhtinaskunnan on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet torjuakseen väärentämistä ja tehdäkseen yhteistyötä komission, EKP:n, Ranskan ja Euroopan poliisiviraston (Europolin) kanssa tällä alalla.

9 artikla

Monacon ruhtinaskunta sitoutuu:

a) soveltamaan 11 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvia liitteessä A lueteltuja Euroopan unionin säädöksiä ja sääntöjä, joita Ranska soveltaa sellaisenaan, tai säännöksiä, jotka Ranska antaa saattaakseen nämä säädökset ja säännöt osaksi kansallista lainsäädäntöään, 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti;

b) toteuttamaan toimenpiteet, jotka vastaavat liitteessä B lueteltuja Euroopan unionin säädöksiä ja sääntöjä, joita jäsenvaltiot soveltavat sellaisenaan tai jotka ne saattavat osaksi kansallista lainsäädäntöään, 11 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, seuraavilla aloilla:

   — pankki- ja rahoituslainsäädäntö sekä rahanpesun estäminen 11 artiklassa vahvistetuilla aloilla ja siinä vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti;

   — käteisrahaan ja muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan, mitaleihin ja rahakkeisiin liittyvien petosten ja väärennysten estäminen;

c) soveltamaan sellaisenaan alueellaan euroseteleitä ja -metallirahoja koskevia Euroopan unionin säädöksiä ja sääntöjä sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 133 artiklan mukaisesti hyväksyttyjä toimenpiteitä, jotka liittyvät euron käyttämiseen yhteisenä rahana, jollei tässä sopimuksessa nimenomaisesti toisin määrätä. Komissio antaa sekakomitean välityksellä Monacon ruhtinaskunnan viranomaisille tiedoksi kyseisiä säädöksiä ja sääntöjä koskevan luettelon.

10 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan alueella toimiluvan saaneet luottolaitokset ja tarvittaessa muut hyväksytyt rahoituslaitokset voivat 11 artiklassa määrätyin edellytyksin osallistua Euroopan unionin pankkienvälisiin selvitysjärjestelmiin ja maksujärjestelmiin ja arvopaperien selvitysjärjestelmiin samojen sääntöjen mukaisesti kuin Ranskan alueella sijaitsevat luottolaitokset ja tarvittaessa muut rahoituslaitokset edellyttäen, että ne täyttävät näihin järjestelmiin pääsyä varten määrätyt edellytykset.

2. Monacon ruhtinaskunnan alueella sijaitseviin luottolaitoksiin ja tarvittaessa muihin rahoituslaitoksiin sovelletaan 11 artiklassa määrätyin edellytyksin samoja menettelyjä kuin Ranskan alueella sijaitseviin luottolaitoksiin ja tarvittaessa muihin rahoituslaitoksiin Ranskan keskuspankin pannessa täytäntöön Euroopan keskuspankin vahvistamia rahapolitiikan välineitä ja menettelyjä koskevia määräyksiä.

11 artikla

1. Neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 129 artiklan 4 kohdan ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön, jäljempänä 'perussääntö', 5 artiklan 4 kohdan, 19 artiklan 1 kohdan tai 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti antamia säädöksiä, EKP:n edellä mainittujen neuvoston säädösten tai perussäännön 5, 16, 18, 19, 20 ja 22 artiklan tai 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti antamia säädöksiä tai Ranskan keskuspankin EKP:n antamien säädösten täytäntöönpanemiseksi antamia säädöksiä on sovellettava Monacon ruhtinaskunnan alueella. Tämä koskee myös näihin säädöksiin mahdollisesti tehtäviä muutoksia.

2. Monacon ruhtinaskunnan on sovellettava säännöksiä, jotka Ranska antaa saattaakseen liitteessä A luetellut luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat unionin säädökset osaksi kansallista lainsäädäntöään. Tässä tarkoituksessa Monacon ruhtinaskunnan on sovellettava ensisijaisesti luottolaitosten toimintaa ja valvontaa koskevia Ranskan Code monétaire et financier -säädöksen säännöksiä ja niiden soveltamiseksi valuuttasäännöstelystä 14 päivänä huhtikuuta 1945 tehdyn Ranskan ja Monacon välisen sopimuksen sekä pankkitoiminnan sääntelystä Ranskan tasavallan hallituksen ja Monacon ruhtinaskunnan hallituksen 18 päivänä toukokuuta 1963, 10 päivänä toukokuuta 2001, 8 päivänä marraskuuta 2005 ja 20 päivänä lokakuuta 2010 käydyn tulkintaa koskevan kirjeenvaihdon mukaisesti annettuja säädöksiä ja toissijaisesti systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevia Ranskan Code monétaire et financier -säädöksen säännöksiä.

3. Komissio muuttaa liitteessä A olevaa luetteloa aina, kun kyseisiä säädöksiä muutetaan tai kun Euroopan unioni antaa uuden säädöksen, ottaen huomioon säädösten voimaantulopäivän ja päivän, johon mennessä ne on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä. Monacon ruhtinaskunnan on sovellettava liitteessä A lueteltuja säädöksiä ja sääntöjä heti, kun ne on sisällytetty Ranskan lainsäädäntöön 2 kohdassa mainittujen säännösten mukaisesti. Päivitetty luettelo julkaistaan jokaisen muutoksen yhteydessä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (EUVL).

4. Monacon ruhtinaskunnan on toteutettava jäsenvaltioiden unionin säädösten mukaisesti vastaavia toimenpiteitä toteuttamia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen tämän sopimuksen täytäntöönpanemiseksi ja jotka luetellaan liitteessä B. Jäljempänä 13 artiklassa tarkoitettu sekakomitea tarkastelee komitean myöhemmin määrittelemää menetelmää noudattaen niiden toimenpiteiden vastaavuutta, joita Monacon ruhtinaskunta ja jäsenvaltiot toteuttavat edellä tarkoitettujen unionin säädösten mukaisesti.

5. Liitteessä B olevaa luetteloa muutetaan sekakomitean päätöksellä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetun menettelyn soveltamista. Kun komissio laatii tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa uutta lainsäädäntöä, joka on sen mielestä sisällytettävä liitteessä B olevaan luetteloon, komissio ilmoittaa asiasta Monacon ruhtinaskunnalle. Monacon ruhtinaskunta saa jäljennökset Euroopan unionin

toimielinten ja elinten lainsäädäntömenettelyn eri vaiheissa laatimista asiakirjoista. Komissio julkaisee tällä tavoin muutetun liitteen B *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (EUVL).

Sekakomitea päättää myös asianmukaisista ja kohtuullisista määräajoista, joiden kuluessa Monacon ruhtinaskunnan on pantava liitteeseen B lisätyt uudet säädökset ja säännöt täytäntöön.

6. Monacon ruhtinaskunnan on toteutettava toimenpiteitä, jotka vastaavat vaikutuksiltaan liitteessä B mainittuja rahanpesun torjunnasta annettuja Euroopan unionin direktiivejä, rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) suositusten mukaisesti. Sekakomitea päättää tapauskohtaisesti rahanpesun torjunnasta annettujen Euroopan unionin asetusten sisällyttämisestä liitteeseen B. Monacon ruhtinaskunnan ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskukset jatkavat aktiivista yhteistyötä rahanpesun torjunnassa.

7. Luottolaitoksiin ja tarvittaessa muihin rahoituslaitoksiin sekä muihin toimijoihin, jotka ilmoittavat sijoittautuneensa Monacon ruhtinaskunnan alueelle, on sovellettava edellä olevissa kohdissa tarkoitettujen säädösten noudattamatta jättämisen yhteydessä täytäntöönpantavia seuraamuksia ja kurinpitomenettelyjä. Monacon ruhtinaskunnan on huolehdittava toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan määräysten mukaisesti määräämien seuraamusten täytäntöönpanosta.

8. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut säädökset tulevat voimaan Monacon ruhtinaskunnassa samana päivänä kuin Euroopan unionissa, kun kyseessä ovat säädökset, jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja samana päivänä kuin Ranskassa, kun kyseessä ovat säädökset, jotka julkaistaan *Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä*. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yleisesti pätevät säädökset, joita ei julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai *Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä*, tulevat voimaan siitä päivästä alkaen, jona niistä ilmoitetaan Monacon viranomaisille. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yksittäistapauksia koskevia säädöksiä sovelletaan siitä päivästä alkaen, jona niistä ilmoitetaan vastaanottajalle.

9. Ennen toimiluvan myöntämistä sijoituspalveluyrityksille, jotka aikovat sijoittautua Monacon ruhtinaskunnan alueelle ja tarjota siellä muita sijoituspalveluja kuin omaisuudenhoitoa kolmansien lukuun tai määräyksien välittämistä, ja rajoittamatta tämän artiklan 6 kohdassa mainittujen velvollisuuksien soveltamista, Monacon ruhtinaskunta sitoutuu toteuttamaan toimenpiteitä, jotka vastaavat vaikutuksiltaan kyseisiä palveluja säänteleviä unionin säädöksiä. Komissio sisällyttää tämän artiklan 5 kohdassa määrätystä menettelystä poiketen nämä säädökset liitteeseen B.

12 artikla

1. Euroopan unionin tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta ratkaista tästä sopimuksesta johtuvan jonkin velvollisuuden rikkomisesta tai sen jonkin määräyksen noudattamatta jättämisestä syntyvät sopimuspuolten väliset riita-asiat, joita ei ole saatu ratkaistua sekakomiteassa. Sopimuspuolet sitoutuvat etsimään kaikin keinoin sovintoratkaisua sekakomiteassa.

2. Jollei sovintoratkaisua löydy, voi Euroopan unioni komission suosituksesta ja Ranskaa ja EKP:tä kuultuaan EU:n toimivaltaan kuuluvissa asioissa tai Monacon ruhtinaskunta viedä asian tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos sekakomitean alustavan käsittelyn jälkeen näyttää siltä, että toinen sopimuspuoli on rikkonut jotain tästä sopimuksesta johtuvaa velvollisuuttaan tai jättänyt noudattamasta jotain sen määräystä. Tuomioistuimen tuomio on molempia sopimuspuolia sitova, ja niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tuomion noudattamiseksi tuomioistuimen tuomiossaan vahvistamassa määräajassa.

3. Jos Euroopan unioni tai Monacon ruhtinaskunta ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä tuomion noudattamiseksi asetetussa määräajassa, toinen sopimuspuoli voi irtisanoa sopimuksen välittömästi.

4. Kaikki kysymykset, jotka koskevat Euroopan unionin toimielinten tai elinten tämän sopimuksen mukaisesti tekemien päätösten laillisuutta, kuuluvat Euroopan unionin tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan. Erityisesti jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka kotipaikka on Monacon ruhtinaskunnan alueella, voi Ranskan alueelle sijoittautuneiden luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden käytettävissä olevin keinoin hakea hänelle osoitettuihin säädöksiin muutosta niiden muodosta tai luonteesta riippumatta.

13 artikla

1. Sekakomitea koostuu Monacon ruhtinaskunnan ja Euroopan unionin edustajista. Sekakomitea vaihtaa näkemyksiä ja tietoja ja tekee 3, 6 ja 11 artiklassa tarkoitetut päätökset. Se tarkastelee Monacon ruhtinaskunnan toteuttamia toimenpiteitä ja pyrkii ratkaisemaan tämän sopimuksen soveltamisesta mahdollisesti syntyvät riita-asiat. Se vahvistaa työjärjestyksensä.

2. Euroopan unionin valtuuskunta muodostuu Ranskan tasavallasta, joka toimii sen puheenjohtajana, Euroopan komissiosta ja Euroopan keskuspankista. Euroopan unionin valtuuskunta vahvistaa sääntönsä ja menettelynsä yhteisymmärryksessä.

3. Monacon ruhtinaskunnan valtuuskunta muodostuu valtioministerin nimeämistä edustajista, ja sen puheenjohtajana toimii Conseiller de Gouvernement pour les Finances et l'Economie tai tämän edustaja.

4. Sekakomitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa ja aina, kun jokin sen jäsenistä pitää sitä tarpeellisena, jotta komitea voisi täyttää sille tämän sopimuksen mukaisesti kuuluvat tehtävät erityisesti Euroopan unionin, Ranskan ja Monacon

ruhtinaskunnan lainsäädännön kehityksen perusteella. Puheenjohtaja vaihtuu vuosittain siten, että Euroopan unionin valtuuskunnan puheenjohtaja ja Monacon ruhtinaskunnan valtuuskunnan puheenjohtaja hoitavat tehtävää vuorotellen. Sekakomitea tekee päätöksensä yksimielisesti.

5. Komitean sihteeristöön kuuluu kaksi nimettyä henkilöä, joista toisen nimittää Monacon ruhtinaskunnan valtuuskunnan puheenjohtaja ja toisen Euroopan unionin valtuuskunnan puheenjohtaja. Sihteeristö osallistuu myös komitean kokouksiin.

14 artikla

Kumpikin sopimuspuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen yhden vuoden irtisanomisajalla.

15 artikla

Tämä sopimus on laadittu ranskan kielellä, ja se voidaan tarvittaessa kääntää Euroopan unionin muille kielille. Kuitenkin ainoastaan ranskankielinen versio on todistusvoimainen.

16 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2011.

17 artikla

Kumotaan 24 päivänä joulukuuta 2001 tehty valuuttasopimus tämän sopimuksen voimaantulopäivänä. Viittaukset 24 päivänä joulukuuta 2001 tehtyyn sopimukseen on katsottava viittauksiksi tähän sopimukseen.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2011 kolmena ranskankielisenä alkuperäiskappaleena.

Euroopan unionin puolesta

Olli REHN
Varapuheenjohtaja

François BAROIN
Ranskan tasavallan talous-, rahoitus- ja teollisuusministeri

Monacon ruhtinaskunnan puolesta

Michel ROGER
Valtioministeri

LIITE A

Pankki- ja finanssilainsäädäntö

Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä: luottolaitoksiin sovellettavien säännösten osalta, EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/65/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, direktiivien 78/660/ETY, 83/349/ETY ja 86/635/ETY muuttamisesta tietynlaisten yhtiöiden sekä pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksien ja konsolidoitujen tilinpäätöksien laadinnassa noudatettavien arvostussääntöjen osalta, EYVL L 283, 27.10.2001, s. 28.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/51/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2003, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden, pankkien ja muiden rahoituslaitosten sekä vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annettujen direktiivien 78/660/ETY, 83/349/ETY, 86/635/ETY ja 91/674/ETY muuttamisesta, EUVL L 178, 17.7.2003, s. 16.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/46/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY, konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY sekä vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 91/674/ETY muuttamisesta, EUVL L 224, 16.8.2006, s. 1.

Neuvoston direktiivi 89/117/ETY, annettu 13 päivänä helmikuuta 1989, jäsenvaltioon sijoittautuneiden sellaisten luotto- ja rahoituslaitosten sivukonttoreiden velvollisuudesta julkistaa tilinpäätösasiakirjat, joiden kotipaikka ei ole siinä jäsenvaltiossa, EYVL L 44, 16.2.1989, s. 40.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/49/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä (uudelleenlaadittu teksti): luottolaitoksiin sovellettavien säännösten osalta, EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/23/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008 sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä annetun direktiivin 2006/49/EY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta, EUVL L 76. 19.3.2008, s. 54.

Komission direktiivi 2009/27/EY, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY tiettyjen liitteiden muuttamisesta riskienhallintaa koskevien teknisten säännösten osalta, EUVL L 94, 8.4.2009, s. 97.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, direktiivien 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2007/64/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta, EUVL L 302, 17.11.2009, s. 97.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaatimusten sekä palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevan valvojan arvion osalta, EUVL L 329, 14.12.2010, s. 3.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä, EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2005, neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 85/611/ETY, 91/675/ETY, 92/49/ETY ja 93/6/ETY sekä direktiivien 94/19/EY, 98/78/EY, 2000/12/EY, 2001/34/EY, 2002/83/EY ja 2002/87/EY muuttamisesta rahoituspalvelualan komiteajärjestelmän uudistamiseksi, EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/14/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, talletusten vakuusjärjestelmästä annetun direktiivin 94/19/EY muuttamisesta talletussuojan tason ja korvausten maksuajan osalta, EUVL L 68, 13.3.2009, s. 3.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä, EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/44/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä annetun direktiivin 98/26/EY ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annetun direktiivin 2002/47/EY muuttamisesta linkitettyjen järjestelmien sekä lainasaamisten osalta, EUVL L 146, 10.6.2009, s. 37.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu teksti): lukuun ottamatta III ja IV osastoa, EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

muutettu:

Komission direktiivi 2007/18/EY, annettu 27 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY muuttamisesta tiettyjen laitosten poistamiseksi sen soveltamisalasta tai sisällyttämiseksi sen soveltamisalaan ja monenkeskisiltä kehityspankeilta saatavien saamisten käsittelemiseksi, EUVL L 87, 28.3.2007, s. 9.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoitusalalla tapahtuvaan omistusosuuksien hankintaan ja lisäämiseen sovellettavien toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja periaatteiden osalta, EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta, EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1, direktiivin 2007/64/EY I ja II osaston säännökset.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/24/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun direktiivin 2006/48/EY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta, EUVL L 81, 20.3.2008, s. 38.

Komission direktiivi 2009/83/EY, annettu 27 päivänä heinäkuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY tiettyjen liitteiden muuttamisesta riskienhallintaa koskevien teknisten säännösten osalta, EUVL L 196, 28.7.2009, s. 14.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta, EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7, lukuun ottamatta direktiivin 2009/110/EY III osastoa.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, direktiivien 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2007/64/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta, EUVL L 302, 17.11.2009, s. 97.

Komission direktiivi 2010/16/EU, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY muuttamisesta tietyn laitoksen jättämiseksi direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle, EUVL L 60, 10.3.2010, s. 15.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaatimusten sekä palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevan valvojan arvion osalta, EUVL L 329, 14.12.2010, s. 3.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/24/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta, EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä, EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/44/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä annetun direktiivin 98/26/EY ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annetun direktiivin 2002/47/EY muuttamisesta linkitettyjen järjestelmien sekä lainasaamisten osalta, EUVL L 146, 10.6.2009, s. 37.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta, EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2005, neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 85/611/ETY, 91/675/ETY, 92/49/ETY ja 93/6/ETY sekä direktiivien 94/19/EY, 98/78/EY, 2000/12/EY, 2001/34/EY, 2002/83/EY ja 2002/87/EY muuttamisesta rahoituspalvelualan komiteajärjestelmän uudistamiseksi, EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/25/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta annetun direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta, EUVL L 81, 20.3.2008, s. 40.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta: luottolaitoksiin sovellettavien säännösten osalta ja lukuun ottamatta 15 ja 31–33 artiklaa sekä III osastoa, EUVL L 145, 30.4.2004. s. 1.

Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004), EUVL L 45, 16.2.2005. s. 18.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/31/EY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2006, rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2004/39/EY muuttamisesta eräiden määräaikojen osalta, EUVL L 114, 27.4.2006, s. 60.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/44/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, neuvoston direktiivin 92/49/ETY sekä direktiivien 2002/83/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta rahoitusalalla tapahtuvaan omistusosuuksien hankintaan ja lisäämiseen sovellettavien toiminnan vakauden arviointia koskevien menettelysääntöjen ja periaatteiden osalta, EUVL L 247, 21.9.2007, s. 1.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/10/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2004/39/EY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta, EUVL L 76, 19.3.2008, s. 33.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

täydennetty:

Komission asetus (EY) N:o 1287/2006, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta tietojen kirjaamista koskevien sijoituspalveluyritysten velvoitteiden, liiketoimista ilmoittamisen, markkinoiden avoimuuden, rahoitusvälineiden kaupankäynnin kohteeksi ottamisen sekä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta, EUVL L 241, 2.9.2006, s. 1.

Komission direktiivi 2006/73/EY, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta, EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta, EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7, lukuun ottamatta direktiivin 2009/110/EY III osastoa.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta: direktiivin 2007/64/EY I ja II osaston säännökset, EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007), EUVL L 187, 18.7.2009, s. 5.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, direktiivien 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2007/64/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta, EUVL L 302, 17.11.2009, s. 97.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

LIITE B

Rahanpesun estäminen

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen, EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta, EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1, direktiivin 2007/64/EY I ja II osaston säännökset.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/20/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin 2005/60/EY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta, EUVL L 76, 19.3.2008, s. 46.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta, EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7, lukuun ottamatta direktiivin 2009/110/EY III osastoa.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta, EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120.

täydennetty:

Komission direktiivi 2006/70/EY, annettu 1 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön määritelmän sekä yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä sekä satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti harjoitetun rahoitustoiminnan perusteella myönnettyjä poikkeuksia koskevien teknisten perusteiden osalta, EUVL L 214, 4.8.2006, s. 29.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1781/2006, annettu 15 päivänä marraskuuta 2006, maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana, EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1889/2005, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta, EUVL L 309, 25.11.2005, s. 9.

Petosten ja väärennysten torjunta

Neuvoston puitepäätös 2001/413/YOS, tehty 28 päivänä toukokuuta 2001, muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvien petosten ja väärennysten torjunnasta, EYVL L 149, 2.6.2001, s. 1.

Neuvoston asetus (EY) N:o 2182/2004, annettu 6 päivänä joulukuuta 2004, eurometallirahojen kaltaisista mitaleista ja rahakkeista, EUVL L 373, 21.12.2004, s. 1.

muutettu:

Neuvoston asetus (EY) N:o 46/2009, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, eurometallirahojen kaltaisista mitaleista ja rahakkeista annetun asetuksen (EY) N:o 2182/2004 muuttamisesta, EUVL L 17, 22.1.2009, s. 5.

Neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä, EYVL L 181, 4.7.2001, s. 6.

muutettu:

Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2009, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1338/2001 muuttamisesta, EUVL L 17, 22.1.2009, s. 1.

Neuvoston puitepäätös 2000/383/YOS, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, rahanväärennyksen estämiseksi annettavan suojan vahvistamisesta rikosoikeudellisten ja muiden seuraamusten avulla euron käyttöönoton yhteydessä, EYVL L 140, 14.6.2000, s. 1.

muutettu:

Neuvoston puitepäätös 2001/888/YOS, tehty 6 päivänä joulukuuta 2001, rahanväärennyksen estämiseksi annettavan suojan vahvistamisesta rikosoikeudellisten ja muiden seuraamusten avulla euron käyttöönoton yhteydessä tehdyn puitepäätöksen 2000/383/YOS muuttamisesta, EYVL L 329, 14.12.2001, s. 3.

Neuvoston päätös 2001/887/YOS, tehty 6 päivänä joulukuuta 2001, euron suojaamisesta väärentämiseltä, EYVL L 329, 14.12.2001, s. 1.

Neuvoston päätös 2009/371/YOS, tehty 6 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamisesta, EUVL L 121, 15.5.2009, s. 37.

Neuvoston päätös 2001/923/EY, tehty 17 päivänä joulukuuta 2001, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma), EYVL L 339, 21.12.2001, s. 50.

muutettu:

Neuvoston päätös 2006/75/EY, tehty 30 päivänä tammikuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta, EUVL L 36, 8.2.2006, s. 40.

Neuvoston päätös 2006/849/EY, tehty 20 päivänä marraskuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta, EUVL L 330, 28.11.2006, s. 28.

Pankki- ja finanssilainsäädäntö

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä, EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.